

Ἀριθμοί
13,2-14,10· 21,4-9

Τό χάλκινο φίδι

Σαράντα χρόνια περιπλανιόντουσαν οἱ Ἰσραηλίτες μέσα στήν ἔρημο, μέχρι νά φτάσουν στή χώρα πού τούς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, στή Χαναάν. Ἡ πορεία τους ἦταν δύσκολη. Ὁ Θεός ὅμως ποτέ δέν τούς ἄφησε μόνους. Τούς ἔστελνε κάθε μέρα ἐκεῖνο τό νόστιμο φωμί ἀπό τόν οὐρανό, τό μάννα. Τούς ἔστελνε ὀρτύκια πού χαμήλωναν μπροστά στίς σκηνές τους, γιά νά τούς χορτάσει μέ κρέας ἐκλεκτό. Ἄλλοτε πάλι μέ θαυμαστό τρόπο τούς ἔδωσε νερό νά πιοῦν νά ξεδιψάσουν. Τούς ἔδειξε τόσες φορές τήν πατρική Του ἀγάπη! Τούς φρόντισε, τούς βοήθησε σέ δυσκολίες καί κινδύνους.

Τί θά περιμέναμε, λοιπόν, μετά ἀπό τά τόσα δῶρα τοῦ Θεοῦ; Νά Τόν εὐχαριστοῦν μέ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη γιά ὅλα ὅσα τούς πρόσφερε. Κι ὅμως, οἱ Ἰσραηλίτες φάνηκαν ἀχάριστοι. Ἀντί νά λένε «εὐχαριστῶ» γιά τ' ἀγαθά του Θεοῦ, θυμόντουσαν τί ἔτρωγαν στήν Αἴγυπτο καί παραπονιόντουσαν καί γκρίνιαζαν: «Τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό τό μάννα δέν βλέπουμε. Τό βαρέθηκε ἡ ψυχή μας!». Πολλές φορές στεναχώρησαν τόν Μωσῆ. Τόν πίκραναν μέ τ' ἄπρεπά τους λόγια.

«Στείλτε κατασκόπους στή Χαναάν», είπε κάποια μέρα ο Θεός στον Μωυσή, «νά δούν πώς είναι αυτή ή χώρα πού διάλεξα γιά σᾶς. Νά τούς πείς νά σᾶς φέρουν κι από τούς καρπούς της».

Σαράντα μέρες οί Ἰσραηλίτες κατάσκοποι περπάτησαν κρυφά τή Χαναάν κι ἔμειναν ἐκπληκτοί. Πόσο εὐφορη ἦταν αὐτή ή χώρα! Τί πλοῦτο εἶδαν τά μάτια τους! Ἐπιστρέφοντας πῆραν μαζί τους, ὅπως τό εἶπε ὁ Θεός, ἀπό τά ἐκλεκτά της προϊόντα: σταφύλια, ρόδια, σύκα. Ὅταν τά εἶδε ὁ λαός ἐντυπωσιάστηκε καί μόνο ἀπό τό μέγεθος τους. «Στ' ἀλήθεια», ὁμολόγησαν οί κατάσκοποι, «σ' αὐτή τή γῆ ρέει μέλι καί γάλα! Ἀλλά ὁ λαός πού κατοικεῖ ἐκεῖ», συνέχισαν, «εἶναι ἰσχυρός, οί πόλεις μεγάλες, ὀχυρωμένες μέ τείχη, κι ὀλόγυρα κατοικοῦν πολλοί ἄλλοι λαοί».

Μόλις τ' ἄκουσαν αὐτά οί Ἰσραηλίτες, ἀναστατώθηκαν. Πῶς νά τολμήσουν νά προχωρήσουν; Φοβοῦνται, διστάζουν. Γιά ἄλλη μιὰ φορά χάνουν τήν πίστη τους στόν Θεό. Ξεχνοῦν πόσες φορές τούς ἔσωσε. Ἀρνοῦνται νά προχωρήσουν. Ζητοῦν νά γυρίσουν πίσω στήν Αἴγυπτο!

Τότε ὁ Χάλεβ, ἕνας ἀπό τούς κατασκόπους, πού εἶχε δυνατή πίστη στόν Θεό, παίρνει τόν λόγο:

- Ὅχι! Θά προχωρήσουμε ὅπωςδήποτε. Θά γίνει δική μας αὐτή ή γῆ, γιατί εἶναι ή κληρονομιά πού μᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Τί κι ἂν εἶναι ἰσχυροί; Θά φανοῦμε ἐμεῖς ἰσχυρότεροι.

Μίλησε μέ θάρρος ὁ Χάλεβ. Οἱ ἄλλοι ὅμως κατάσκοποι πῆραν τό μέρος τοῦ λαοῦ:

- Ὅχι, δέν προχωροῦμε! Δέν θά μπορέσουμε νά τούς νικήσουμε. Εἶναι πιό δυνατοί ἀπό μᾶς. Αὐτοί μοιάζουν γίγαντες μπροστά μας.

Ὅλη τή νύχτα ἔκλαιγε ὁ λαός. Καί ξεστομίζε ἀδίκες κατηγορίες κατά τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωυσή:

- Μακάρι νά πεθαίναμε στήν Αἴγυπτο παρά σ' αὐτή τήν ἔρημο! Γιατί μᾶς ἔφερε ὁ Θεός ἐδῶ, γιά νά πέσουμε ὅλοι στόν πόλεμο; Θά ἀρπάξουν τίς γυναῖκες καί τά παιδιά μας. Καλύτερα, ἔσω καί τώρα,

νά γυρίσουμε πίσω! Ναί, ἔτσι νά κάνουμε. Νά ἐκλέξουμε ἕναν ἀρχηγό καί νά γυρίσουμε πίσω στήν Αἴγυπτο!

Μόνο ὁ **Χάλεβ** καί ὁ **Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ** ἐπέμεναν:

- Ἡ χώρα πού μᾶς στείλατε νά δοῦμε εἶναι πανέμορφη. Ἀφοῦ ὁ Θεός τή διάλεξε γιά μᾶς, θά μᾶς καθοδηγήσει καί θά μᾶς τή δώσει. Ἀλλά μή στρέφεστε ἐναντίον Του! Μή φοβάστε τόν λαό πού κατοικεῖ ἐκεῖ. Ὁ Θεός θά εἶναι μαζί μας!

Ὁ λαός ὅμως, παιδιά, ἔμεινε ἀμετάπειστος. Ἐφτασε στό σημεῖο νά θέλει νά τούς λιθοβολήσει. Τότε φάνηκε ἡ **φωτεινὴ νεφέλη**: ἐκεῖνο τό μεγάλο σύννεφο πού τούς ὀδηγοῦσε μέσα στήν ἔρημο καί φανέρωνε τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Αὐτό μόνο τούς συγκράτησε.

Ἀπό τότε πέρασε καιρός, ἀλλά οἱ Ἰσραηλίτες δυστυχῶς δέν ἔπαψαν νά γογγύζουν. Μόλις συναντοῦσαν μιά δυσκολία, στρέφονταν ἐναντία στόν Θεό καί στόν Μωσῆ. Συχνά ἐπαναλάμβαναν:

- Γιατί μᾶς ἔβγαλες ἀπό τήν Αἴγυπτο, γιά νά θανατωθοῦμε στήν ἔρημο; Οὔτε ψωμί οὔτε νερό δέν ἔχουμε ἐδῶ πέρα. Τό σιχάθηκε ἡ ψυχὴ μας αὐτό τό ἄνοστο μάννα!

Τότε ὁ Θεός ἀποφάσισε νά τούς τιμωρήσει, γιά νά καταλάβουν πόσο βαρεῖά ἦταν ἡ ἀχαριστία τους.

Κάποια μέρα βλέπουν ξαφνικά φίδια φαρμακερά ἀνάμεσά τους. Σάν νά φύτρωναν στήν κατάξερη γῆ **ἀμέτρητα φίδια!** Τοιμποῦν τούς Ἰσραηλίτες καί αὐτοί, ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο, πέφτουν κάτω νεκροί. Φωνές, βογγητά, κλάματα ἀκούγονται παντοῦ. Τραγικές ὥρες!

Μέσα στήν ἀπελπισία τους οἱ Ἰσραηλίτες σκέφτονται καί πάλι τόν Θεό. Τρέχουν στόν Μωσῆ καί μετανιωμένοι τοῦ λένε: «Ἀμαρτήσαμε, Μωσῆ, γιατί εἶπαμε σκληρά λόγια γιά τόν Θεό καί γιά σένα. Σέ παρακαλοῦμε, προσευχήσου καί παρακάλεσε τόν Θεό νά μᾶς συγχωρέσει καί νά διώξει αὐτά τὰ φοβερά καί φαρμακερά φίδια».

Ὁ ἀνεξίκακος Μωσῆς γιά ἄλλη μιά φορά προσεύχεται γιά τόν λαό του. Καί ὁ Θεός, ἀφοῦ εἰλικρινά μετάνιωσε ὁ λαός, τόν συγχω-

ρεϊ. «Μωυση», λέει στον πιστό του δοῦλο, «νά κατασκευάσεις ἓνα **χάλκινο φίδι**. Νά τό κρεμάσεις **σ' ἓνα ξύλο** καί νά τό στήσεις **σ' ἓνα ὕψωμα** γιά νά μποροῦν νά τό βλέπουν ὅλοι. Ὅποιος, μόλις τόν δαγκώσει τό φίδι, προλάβει νά κοιτάζει τό χάλκινο φίδι, θά σώζεται».

Ὁ Μωυσῆς ἔκανε ἀκριβῶς ὅπως τοῦ εἶπε ὁ Θεός. Καί τό θαῦμα ἐγίνε: Τά φίδια δάγκωναν τούς Ἰσραηλίτες, ἀλλά μόλις ἐκεῖνοι κοίταζαν τό χάλκινο φίδι, ἀμέσως σώζονταν! Καταλαβαίνετε, παιδιά, τί μεγάλη χαρά ἐνιωθαν οἱ Ἰσραηλίτες γιά τή σωτηρία τους μέ τό παράξενο αὐτό χάλκινο φίδι!

Τό φάρμακο τῆς σωτηρίας

Σᾶς φαίνεται κι ἐσᾶς ἴσως παράξενο πού αὐτό τό χάλκινο φίδι εἶχε τόση δύναμη. Ὁ Χριστός μᾶς ἀποκάλυψε ὅτι ἦταν μία **προτύπωση**, δηλαδή μία προφητεία ὅχι μέ λόγια ἀλλά μέ ἓνα γεγονός. Τί σᾶς θυμίζει (τό δείχνουμε, βλ. *ἐποπικό ὑλικό*) ἔτσι πού τό βλέπετε κρεμασμένο πάνω στό ξύλο; Ναί, **τόν Σταυρό!**

* Ὅπως τό χάλκινο φίδι δέθηκε πάνω στό ξύλο, ἔτσι καί ὁ Χριστός μας καρφώθηκε πάνω στον Σταυρό.

* Ὅπως κάθε Ἰσραηλίτης, ὅταν ἔβλεπε τό χάλκινο φίδι, σωζόταν ἀπό τό δηλητήριο τῶν φιδιῶν, ἔτσι καί ὅποιος πιστεύει στον Σταυρό τοῦ Χριστοῦ σώζεται ἀπό τό δηλητήριο τοῦ διαβόλου.

Ποιό εἶναι **τό δηλητήριο τοῦ διαβόλου**; Ἡ ἁμαρτία. Θυμάστε; Σάν φίδι ἐμφανίστηκε ὁ διάβολος στήν Εὐά καί δηλητηρίασε τή σκέψη καί τήν καρδιά της μέ τήν ἁμαρτωλή ἐπιθυμία νά καταπατήσῃ τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, νά φάει τόν ἀπαγορευμένο καρπό.

Ἀπό τότε ἄλλο ἔργο δέν ἔχει παρά νά ρίχνει συνεχῶς τούς ἀνθρώπους στήν ἁμαρτία. Καί μοιάζουν **τά πάθη καί οἱ κακίες** σά ὅποια μᾶς ρίχνει σάν ἄλλα φίδια φαρμακερά, πού μᾶς τσιμποῦν καί

μᾶς δηλητηριάζουν. Καθημερινά μᾶς γυροφέρνει τό φίδι τῆς ζηλίας, τοῦ θυμοῦ, τοῦ ἐγωισμοῦ... Ποιός θά μᾶς σώσει ἀπ' ὅλα αὐτά τά φίδια πού ἀπειλοῦν τήν ψυχή μας; Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ! **Τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας, πού χύθηκε πάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, μᾶς καθαρίζει ἀπό κάθε ἁμαρτία** (βλ. Α΄ Ἰω 1,7).

Ἀρκεῖ νά τό θελήσουμε. Κι ὅπως οἱ Ἰσραηλίτες ἔστρεφαν τό βλέμμα τους στό χάλκινο φίδι γιά νά σωθοῦν, ἔτσι κι ἐμεῖς νά ὀδηγοῦμε τά βήματά μας στό **Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης**. Ἐκεῖ συναντοῦμε τόν ἴδιο τόν Χριστό στό πρόσωπο τοῦ ἱερέα, πού εἶναι δικός Του ἐκπρόσωπος. Μπροστά του ὁμολογοῦμε ταπεινά ὅλες τίς ἁμαρτίες πού μᾶς δηλητηρίασαν. Ἀπό τά χεῖλη του ἀκοῦμε ὠφέλιμες συμβουλές καί τή γλυκιά καί ἅγια προσευχή, πού ὀνομάζεται «συγχωρητική εὐχή». Τότε ἀκριβῶς ἐπιτελεῖται ἓνα Μυστήριο: **Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐξαφανίζει τίς ἁμαρτίες μας!** Ὅ,τι ἐξομολογηθήκαμε, γιά τόν Θεό εἶναι σάν νά μήν τό κάναμε ποτέ! Ἀκοῦστε πῶς μᾶς τό λέει μέ τό στόμα τῶν προφητῶν του: «Κι ἂν ἀκόμη εἶναι καταματωμένες ἀπό τίς ἁμαρτίες οἱ ψυχές σας, θά τίς κάνω λευκότερες κι ἀπό τό χιόνι!» (πρβλ. Ἑσ 1,18). «Θά συγχωρήσω τίς ἁμαρτίες σας καί δέν θά τίς θυμᾶμαι πλέον!» (Ἰε 38,34).

Μετά τήν Ἐξομολόγηση εἴμαστε ἔτοιμοι πιά νά κοινωνήσουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μέ τήν **Ἐξομολόγηση** καί τή **Θεία Κοινωνία** συγχωροῦνται ὅλες οἱ ἁμαρτίες μας καί ἔχουμε ζωή αἰώνια. Τί κι ἂν μᾶς τιμποῦν καθημερινά τά φίδια τῆς ἁμαρτίας; Ὁ Χριστός μᾶς ἔδωσε **τό φάρμακο τῆς σωτηρίας!**

**Μέ τόν Σταυρό Σου, Κύριε, νικῶ
τῆς ἁμαρτίας τό τσίμπημα τό φαρμακερό!**

Ύποσημείωση: Τό μάθημα αὐτό μπορεῖ νά γίνει ἡ ἀφορμή ὥστε νά προετοιμαστοῦν τὰ παιδιά κατάλληλα γιά νά προσέλθουν πρὶν ἀπὸ τό Πάσχα στοῦ Μυστήριου τῆς Ἐξομολόγησης.

Εἶναι, ἐπίσης, πολύ κατάλληλο γιά τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἄν διδαχτεῖ τότε, ἀξίζει νά γίνει μιὰ σύντομη ἀναφορά σὰ ὅσα τελοῦνται τὴν ἡμέρα αὐτὴ μέσα σὸν ναό: Κάθε χρόνο σὴ μέση τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς γιορτάζουμε τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Τὴ μέρα αὐτὴ ὁ Σταυρός, στολισμένος μὲ ὄμορφα λουλούδια, ὑψώνεται μπροστὰ μας, γιά νά Τόν προσκυνήσουμε. Εὐλαβικά Τόν ἀσπαζόμαστε καί μ' εὐγνωμοσύνη κάθε φορά Τόν ἀντικρίζουμε, γιατί μᾶς χάρισε τὴ σωτηρία!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ζωγραφιές.
2. Ὑλικό γιά τὴν προετοιμασία πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐξομολόγηση.
3. Παιχνίδια σχετικὰ μὲ τὰ μαθήματα 15-21.
4. Εἰκόνα μὲ τό χάλκινο φίδι.
5. Κατασκευές: Σταυρός μὲ διάφορα ὑλικά.
6. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.